

ABONAMENTS

Barcelona, més	8'50 ptes.
Comarques catalanes i territoris de la República, trimestre	7'50
Amèrica llatina i Portugal, id.	8'50
Altres països, id.	8'50

DIARI D'AVISOS I NOTÍCIES

ANUNCIS I RECLAMS SEGONS TARIFX

MIRADOR

BARCELONA.—REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 589. T. 11430. — IMP.: BARBARA, 11 I 13. T. 19603

EL TEMPS

Pressió al nivell de la mar: 759'3 mil·límetres. Temperatura actual: 14'2 graus. Humiditat relativa: 95 per cent. Velocitat del vent: 8 quilòmetres per hora, del sud-sud-est. Visibilitat horitzontal, en promedi: 300 metres. Estat del cel: cobert de 8/10. A les 11 hores, amb pluja i tempesta. En les darreres 24 hores: Temperatura màxima: 18'7 graus. Temperatura mínima: 10'4 graus. Recorregut del vent: 218 quilòmetres. Precipitació: 36 litres per metre quadrat. Insoledat en el dia d'ahir: 8 hores 40 minuts.

LA CIUTAT DE L'ESPERIT

Els qui en 1914-1918 van ésser conseqüents—i vençuts—pels creients en Europa (en una realitat europea, en una justícia europea-universal, en una dret europeu), no han cedit pas voluntàriament a la pressió dels bàrbares que a partir de les acaballes de la guerra han pretès de fer-nos abjurar de la nostra creença. Tots i cadascun de nosaltres, adonats, i homes virils, combatents i espectadors, vam creure en l'adveniment d'una força nova: el Dret. Una generació, la dels mobilitzats per alguna de les nacions en guerra i els idealistes dels països neutrals va formar-se, o va créixer, espiritualment, sota el signe d'una mateixa fe: el Dret és la força mateixa, i l'única. No calen pas exemples ni imatges per a comprendre el que han sofert moralment—gosiem dir: espiritualment—els qui, a partir de 1919, han restat fidels a aquesta convicció. (Concèiem els arguments dels transigüents. L'hor, adhesió a la causa, tan humana—i celeste—del Dret va ésser provisional. No era en els una creença, ans una opinió. D'aquí el llur incertitud. O llur imperícia.) Pertanyem a la lleva juvenívola que va compartir amb més de zel la certitud, escampada pels majors, com una bona nova, que una política humana substituïda, de l'armistici ençà, la monstruosa política cesària dels vells conglomerats. Vam creure que la línia no seria justificada mai més pels nufians i que només el Dret, la Llei o la Idea regirien, perdonem el lloc comú, hores i pobles. Vam creure en una Europa regenerada pel contacte dels esperits. Comptàvem, zelosos, amb la lleialtat. La primícia de l'esperit era, per a molts de nosaltres, una realitat. La Ciutat de l'Esperit, universal, una fita.

En setze anys, però, la desviació, o desviacions—les desercions—han estat però importants perquè les darreres lletres ignoràssim adue la noció de la motivació espiritual de la nostra causa d'actitud. Hem estat prou aduats a la nostra passió de consciència per a suspendre provisionalment el nostre judici i acceptar, també provisionalment, punts de partida nous, alguns dels quals eren de franca ofensa als nostres principis. Hem intentat d'oposar un dret al Dret, una llei a la Llei, un ordre a l'Ordre. Hem perdut encara el mot, l'horitzó.

«Els drets i els moralment possibles» persisteix? No seria una follia perseverar? Aní mateix llegim: «Una raó raonable ens aconsella de deixar dormir algun temps, a França, la noció de llibertat» (Jacques de Lacretelle a «Les Nouvelles Littéraires»). No pas la pràctica temporal, sinó la noció, això és, l'adhesió de l'esperit a la més persona de les seves adquisicions. I això, Déu meu! per evitar la propagació de certs cançons—segons el diagnòstic de Lacretelle—que són la ruina dels interessos de la col·lectivitat. (Llegiu de les col·lectivitats constituïdes, les quals són, des del punt de vista europeu, cançons crònics.)

Per a mantenir el seu ordre Lacretelle voldria oïr la veu de l'Esperit. Encara, ve a dir, que l'Esperit hauria de començar a les seves cadenes. Lacretelle desconexa per ventura quina és, doncs, la causa del desordre i que la civilització europea, per la qual tem, parla precisament la llengua dels eslovens.

L'escritor francès s'esforça a oblidar que adue en el governament dels homes la veritat, la justícia i la llibertat, són dignes intangibles. La Ciutat no ombreja prostíbuls.

J. V. FOIX

A partir d'ahir, ha estat estabierta la prèvia censura a Barcelona

Altr fou comunicat a la premsa que s'havia acordat amb la llei d'ordre públic ha quedat establerta per a les publicacions periòdiques la censura prèvia.

La censura de galeries serà exercida a l'antiga Conselleria de Governació, de 5 a 6 de la tarda i d'11 de la nit a les 2 de la matí.

Hauran d'ésser presentats a la censura tots menys de notícies, comentaris polítics i editorials.

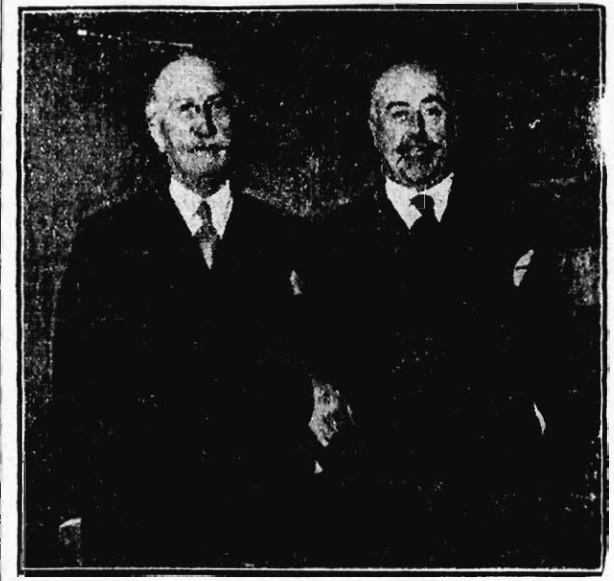

Un atac del Barcelona a la porta del Sabadell (Vegi's informació a la secció d'esports.)

A les Corts de la República s'ha iniciat el debat polític derivat dels passats fets revolucionaris

No han assistit al Parlament les minories republicanes d'oposició ni els socialistes

Han pres part en el debat els senyors Lerroux, Gil Robles, Cano López, Goicoechea, Melquíades Álvarez i Cambó

Lerroux i Alba, presidents, respectivament, del Consell i del Parlament

IMPRESSIO TELEFONICA DEL NOSTRE REDACTOR ESPECIAL A MADRID

Adue no el Parlament, en una tarda—tal a dir-ho—més aviat tristesa, ha rebut feliç cop mortal la tendència a la neutralitat, molt extensible en aquesta darrera dies, tendència que sol produir-se a remolc de fets extraordinaris i quan cal tractar estats excepcionals amb premsa cobrada i amb temporal abandon de la cultura de seguretat del Congrés.

Naturalment, s'han posat de relleu totes les incompatibilitats i catàstrofes imaginades per la fantasia o per profeta mentalitat maliciosa—entre les quals han exultat les del camp monàrquic. Es podria marcar amb pedra blava aquest dia en que el Parlament fou, una vegada, projectat damunt la conciliació del país una mena de reflector, gradat per la natural pendència dels oradors, per determinades precaucions especials i per l'atenció d'alguns partits, el retorn dels quals seria destituble si s'encarregava una fórmula feliç que pogues donar plena efectivitat a l'orgànica unitat de la moderna democràcia.

Donat també interès a la sessió l'atenció del cap del govern en declarar que

Els traspassos de serveis

Saber que la Gaceta de Madrid ha publicat una disposició d'Hisenda en la qual es parla de l'Estatut de Catalunya, de traspassos i de valoracions de serveis pot causar sempre, i ara més, una natural alarma. Aquesta vegada, però, podem tranquil·litzar els nostres lectors. L'ordre ministerial signat pel senyor Marraco el dia 31 d'octubre i aparegut a la Gaceta del dia 3 de novembre és completament inòcua per Catalunya: és de règim interior, d'ordenació pressupostària de l'Estat.

La valoració dels serveis que es traspassen de l'Estat a la Generalitat de Catalunya consta, essencialment, de dos conceptes. Un és concepte per les anomenades «despeses provincials», és a dir, aquelles partides del pressupost consignades especialment per a ésser despeses a Catalunya, que produeix pagaments en les delegacions d'Hisenda de les quatre «provincies». L'altre sumand és format per la participació que cal atribuir a Catalunya en els establiments que són, almenys teòricament, de carac-

serien reduïdes a dues les vint-i-tres penes de mort condemnades fins ara. El president senyor Goicoechea hauria volgut que s'ajustés força; però el govern ha reservat la darrera pena només a aquells fets de positiu atropellament. I això, després d'una formidable discussió a fons, que ja honoràvem a alguns dels clàssics monàrquics. Al capdavant, tot i així, s'ha decidit que la pena de mort s'apliqui a aquells fets de positiu atropellament.

Finalment, com intereludi més signa ficat entre altres qüestions més grans, ha tingut gran interès la participació de la juria jurídica al Parlament. Aquesta juria monàrquica, després d'haver-se posat la República amb adula, no s'oposava a declarar-ho correcte fins que havien fet repulsió de sobre el seu cap el mateix acte de la CEDA. Acordada també que no cala espanta res. El senyor Gil Robles, retrògradament implacable, ha rebut el socialista en acabar, però, dir-li la seva finta cordial als seus aliats electorals. Sense necessitat de grans discursos, després de la sessió d'aquesta tarda, amb tot i les dificultats i els problemes de l'horitzó, el respir, el per això més pessimistes, no és tan feixos com ho era uns quants hores abans.

(Segueix a la pàg. 7 col. 3)

El Consell de ministres d'ahir

De 23 penes de mort, el Govern ha proposat al President de la República la concessió de 21 indults

QUESTIONS LOCALS

El nou teatre de Tortosa

El teatre Coliseum, construït sota la direcció de l'arquitecte senyor Josep Maria Marín, té unes característiques semblants a les del "Coliseum" de Madrid, amb la sola diferència que té un sol nivell.

Compta amb un pati de butaques capaç per a mil persones i cinc-centes al primer pis.

Les il·lustracions de fons són tapissades en vellut groc, i els cortinats, blaus.

L'escenari amida 10,70 metres d'amplada per 6 de profunditat, aproximadament com el Principal Palace de Barcelona. El fons de l'escenari té un llum natural, cosa no gaire corrent en teatres.

Es tenen previstos tots els casos, com el de manca de fluid elèctric. Automàticament, per un dispositiu de mercuri, queda il·luminat el sol per llum de bateries. El servei d'incendis està assegurat per un dispositiu subterrani, els quals, per mitjà d'una bomba elèctrica, automàtica, eleva aigua per a tres minuts amb força pressió, a trenta metres d'altura, durant dues hores. La calefacció funciona pel sistema d'aigua calenta.

Referent a acústica, està dissenyat perquè la reverberació sigui igual tant en cas d'estar totalment ple, com d'estar mig buit.

El cost total d'aquesta obra ultrapassa a un milió de pessetes; això demostra que el seu propietari no ha escatimat despeses, per tal de dotar Tortosa d'un teatre digne d'aquesta ciutat.

Per a cinema es disposa de dos aparats de projecció, a disc i de llum, de fabricació nacional.

L'empresa, a càrrec d'un element teatral de Barcelona, té el propòsit de fer desfogar per aquest escenari les millors companyies de teatre, i quant a cinema, una selecció de films que formen els millors programes de Barcelona.

El propietari del teatre ja ha posat, per la seva banda, allò que ha cregut un deure de bon tortosí: ara cal que el poble sapiga apreciar a l'obra començada, per tal de fer fèl·lix el seu agraïment.

R. S.

GIRONA

Robatori a Medinyà :: Acabament de les Fires :: Processaments

Girona, 5. — Aquesta matinalada uns lladregots han entrat a la casa de Josep Farnés, a Medinyà. S'han emportat tot el que hi havia a la casa, la qual estava deshabitada. Els lladregots no han estat detinguts, i a l'afar ha passat al jutjat.

Avui ha estat l'últim dia de les Fires de Girona, quedant desfilades per la plaça. Ha vingut una gran gentada, que ha presenciat els focs artificials. Per a aquesta nit hi ha anunciat un gran ball de comiat.

L'aparició de MIRADOR com a diari ha estat acollida calorosament pel públic gironí. De seguida d'haver arribat el nombre creixent d'exemplars destinats a la nostra ciutat, van esgotar-se.

El jutge instructor, capità J. López Lara, ha dictat auto de processament contra set paisans d'Arbúcies, que acuradament es troben detinguts a la caserna d'infanteria, anomenats Ramon Ferrer, Jaume Trullàs, Esteve Ribera, Jaume Vilà, Lluís Carús, Gabriel Cladera i Jaume Iglesias, els quals foren detinguts a l'esmentada vila tres setmanes després dels fets del 6 d'octubre.

També pel mateix jutge han estat processats l'alcalde de Fornells, Pere Vidal, i el regidor Joan Puig, també detinguts a la caserna d'infanteria.

LLEIDA

Centre clausurat :: L'indult d'uns militars :: Detenció :: Alliberaments :: Concert per ràdio :: Noves diverses

Lleida, 5. — Dissabte, a la nit, fou clausurat el local del Centre Federal

República Socialista, adherit al Partit Radical Socialista Català.

Ha produït molta alegria la nova rebuda aquesta tarda de l'indult dels lleidatans comandant senyor Pérez Farrás i tinent coronel senyor Ricard.

Avui s'ha presentat a les autoritats el senyor Enric Persign, caporal del Sometent, al qual es cercava des de fa uns quants dies. Ha ingressat a la caserna de la Panera.

Ha estat acollida amb entusiasme l'aparició de MIRADOR, diari, el qual ha estat molt llegit i comentat.

Propertament es tornarà a celebrar el Festival de Ràdio que, en commemoració del primer aniversari de la Radiodifusió Catalana, es donà en aquesta ciutat el 20 del mes de març, i que per deficiències de transmissió no pogué ésser radiat a la resta de Catalunya i a Amèrica.

Ahí foren alliberats dos guardies d'assalt, que eren els darrers que restaven empresonats.

Se segueix sumari contra el tinent de la guàrdia d'assalt senyor Rev Castells.

Deputat a la plaça d'ahir i aquest matí s'ha vist força desanimada la Fira de bestiar celebrada al camp de Marc.

Després d'un partit molt disputat guanyaren els manresans per un gol a cap.

TORTOSA

Un mort en una "capea" :: Alliberaments :: Accident marítim :: Altres noves

Tortosa, 5. — A conseqüència de les ferides rebudes el dia 10 d'octubre, en ésser aconseguit per una vaca en la "capea" celebrada a l'Ulldecona, ha mort el veí Francesc Sans Noire, de 35 anys.

Ha estat destituït l'Ajuntament republicà de la Cènia. Ha estat nomenat aquest un tradicionalista.

L'acollida dispensada a MIRADOR, a la nostra ciutat, fou extraordinària. S'esgotaren tots els exemplars.

Del vaixell "Manuel Arnús" han estat alliberats 14 detinguts d'Amputat, entre els quals hi ha l'alcalde senyor Alfréd Escrivà.

El sotseu de marítim de Sant Carles de la Ràbia, ha vingut que ha arribat a aquest port una embarcació de Vinardó remolcant-ne una altra de Sant Carles, de la qual, degut a un cop de mar, venint des d'Alfama, foren llançats a l'aigua el patró i quatre tripulants, dos dels quals moriren ofegats.

Han estat destituïts les dues corporacions del mercat senyores Mercè Formosa i Carme Jimeno.

La Comissió Aeronàutica del Baix Ebre, recomana als agricultors depositar més que mai la seva confiança en els sindicats respectius prestant-li tot el seu ajut.

El nostre amic contractista d'obres senyor Joan Vilà seixeix millorant notablement de les contusions rebudes en caure d'una obra al carrer de Camponoves, dissabte.

Els alumnes d'aquest Institut Nacional han obert una subscripció per tal de contribuir a la reconstrucció de l'Institut d'Oviedo.

En la Junta general extraordinària celebrada per l'Orfó Tortosí fou elegida la Directiva en la forma següent: senyor Josep Fabra i Miralles, president; Francesc Baniello, secretari; Joan Gas, vice-secretari; Lluís Alsina, tresorer; Manuel Llàtzer, comptador; Enric Gellon, arxiver; i Josep Francisco Greco i Joan Castells, vocals.

Per la recia de quintes de l'Ajuntament s'interessa la presentació de Miquel Escudé i Fabregat, Josep Peguerols i Povill i Joan Castells i Burtemu, per tal de recollir uns documents militars.

En la Junta general extraordinària celebrada per l'Orfó Tortosí fou elegida la Directiva en la forma següent: senyor Josep Fabra i Miralles, president; Francesc Baniello, secretari; Joan Gas, vice-secretari; Lluís Alsina, tresorer; Manuel Llàtzer, comptador; Enric Gellon, arxiver; i Josep Francisco Greco i Joan Castells, vocals.

Per la recia de quintes de l'Ajuntament s'interessa la presentació de Miquel Escudé i Fabregat, Josep Peguerols i Povill i Joan Castells i Burtemu, per tal de recollir uns documents militars.

En la Junta general extraordinària celebrada per l'Orfó Tortosí fou elegida la Directiva en la forma següent: senyor Josep Fabra i Miralles, president; Francesc Baniello, secretari; Joan Gas, vice-secretari; Lluís Alsina, tresorer; Manuel Llàtzer, comptador; Enric Gellon, arxiver; i Josep Francisco Greco i Joan Castells, vocals.

Per la recia de quintes de l'Ajuntament s'interessa la presentació de Miquel Escudé i Fabregat, Josep Peguerols i Povill i Joan Castells i Burtemu, per tal de recollir uns documents militars.

En la Junta general extraordinària celebrada per l'Orfó Tortosí fou elegida la Directiva en la forma següent: senyor Josep Fabra i Miralles, president; Francesc Baniello, secretari; Joan Gas, vice-secretari; Lluís Alsina, tresorer; Manuel Llàtzer, comptador; Enric Gellon, arxiver; i Josep Francisco Greco i Joan Castells, vocals.

Per la recia de quintes de l'Ajuntament s'interessa la presentació de Miquel Escudé i Fabregat, Josep Peguerols i Povill i Joan Castells i Burtemu, per tal de recollir uns documents militars.

En la Junta general extraordinària celebrada per l'Orfó Tortosí fou elegida la Directiva en la forma següent: senyor Josep Fabra i Miralles, president; Francesc Baniello, secretari; Joan Gas, vice-secretari; Lluís Alsina, tresorer; Manuel Llàtzer, comptador; Enric Gellon, arxiver; i Josep Francisco Greco i Joan Castells, vocals.

Per la recia de quintes de l'Ajuntament s'interessa la presentació de Miquel Escudé i Fabregat, Josep Peguerols i Povill i Joan Castells i Burtemu, per tal de recollir uns documents militars.

En la Junta general extraordinària celebrada per l'Orfó Tortosí fou elegida la Directiva en la forma següent: senyor Josep Fabra i Miralles, president; Francesc Baniello, secretari; Joan Gas, vice-secretari; Lluís Alsina, tresorer; Manuel Llàtzer, comptador; Enric Gellon, arxiver; i Josep Francisco Greco i Joan Castells, vocals.

Per la recia de quintes de l'Ajuntament s'interessa la presentació de Miquel Escudé i Fabregat, Josep Peguerols i Povill i Joan Castells i Burtemu, per tal de recollir uns documents militars.

En la Junta general extraordinària celebrada per l'Orfó Tortosí fou elegida la Directiva en la forma següent: senyor Josep Fabra i Miralles, president; Francesc Baniello, secretari; Joan Gas, vice-secretari; Lluís Alsina, tresorer; Manuel Llàtzer, comptador; Enric Gellon, arxiver; i Josep Francisco Greco i Joan Castells, vocals.

Per la recia de quintes de l'Ajuntament s'interessa la presentació de Miquel Escudé i Fabregat, Josep Peguerols i Povill i Joan Castells i Burtemu, per tal de recollir uns documents militars.

San Pedro, 24 : Tel.

...aumentant l'impost sobre la ga-
solina.

VISITEU-LO

L'actitud de les minories parlamentàries davant la reobertura de les Corts

Els partits republicans d'oposició i el socialista acorden no assistir al Parlament mentre hi hagi censura

Madrid, 5. — Ales deu del matí del diumenge, es van reunir en una de les seccions del Congrés la minoria nacionalista basca per a tractar de la seva actitud davant la pròxima reobertura de les sessions de Corts. La reunió va acabar a dos quarts de dues de la tarda.

El senyor Careaga, va manifestar als periodistes que no podia avançar el tractat en aquesta reunió ja que continuaria a la tarda.

Prop de dos quarts de sis de la tarda, van reunir-se i acabada la reunió van facilitar la següent nota:

"La minoria nacionalista basca es va reunir el matí i tarda del diumenge, dia 4, en una de les seccions del Congrés. Van assistir tots els diputats que la componen, i van canviar llurs impressions sobre la labor parlamentària a descabellar. Naturalment que la minoria no ha pensat en abandonar els seus escons i menys en aquestes circumstàncies, si bé es proposa utilitzar els mitjans legítims per a demanar i tractar d'aconseguir la desaparició que representa l'establiment de la censura per a la publicitat dels discursos que es pronuncien a la Cambra. En el cas que, com s'anuncia per algun sector parlamentari, es proposi l'atorgament d'un vot de confiança al Govern, la minoria ha acordat abstenir-se en la votació, ja que, salvant el respecte personal al Govern, l'actitud de certes autoritats governatives al País basc no poden mereixer el seu assentiment."

ELS SOCIALISTES ACORDEN NO ASSISTIR AL PARLAMENT

El matí del diumenge es va reunir en una de les seccions del Congrés la minoria socialista. La reunió va acabar prop de les dues de la tarda. Cap dels components va fer manifestacions als periodistes. Unicament van manifestar que tornarien a reunir-se a les cinc de la tarda, i que esperaven que en la dita reunió quedarien presos els acords. A la reunió va assistir el senyor Besteiro, que per tal d'eludir les preguntes dels periodistes va abandonar el Congrés per una escala diferent a la dels seus companys.

Després de les cinc de la tarda van tornar a reunir-se al Congrés els diputats de la minoria socialista.

Acabada la reunió de la minoria socialista el senyor Lamonedà va parlar breument amb els periodistes, als quals va dir que tornarien a reunir-se avui, dilluns, a les dotze del matí, amb l'objecte de donar a conèixer per a la seva aprovació, la nota redactada per la Directiva i que es donarà a la publicitat una vegada la conegui el president de la Cambra.

La minoria socialista s'ha reunit aquest matí en una de les seccions del Congrés. Quan ha terminat el senyor Lamonedà ha facilitat als periodistes la següent nota:

"En les quatre reunions que successivament ha celebrat la minoria parlamentària socialista s'han examinat, ampliant els problemes que li creava la repressió dels seus membres, els fets dels últims dies de Corts després dels esdeveniments que aquesta es proposa enjudiciar amb la major objectivitat i serenitat, sense prejudicis ni entorpeciments per a manifestar opinions i posicions personals, totes legítimes i explicables en el grau moment històric que viu el proletariat."

Foren estudiats els inconvenients i els avantatges de la reintegració dels diputats socialistes a les Corts.

Alguns membres de la minoria sostingueren com a obligat el punt de vista d'una retirada mentre governi l'actual coalició pseudo-republicana; altres consideraren més oportú acudir-hi des del primer moment, per considerar-ho com un deure i creure que des d'aleshores es pot realitzar una labor efectiva a favor dels diputats i obrers presos o perseguits, estant davant els intents de reacció de la majoria governamental, que pretén desnaturalitzar l'obra de la República.

Finalment es proposà, i així fou acordat per vint-i-tres vots contra subsistència la censura per al discurs, no acudir a les sessions mentre es doni la premsa i fins que s'ajusti als principis jurídics la situació dels diputats detinguts i puguin enfrontar l'examen dels esdeveniments amb ple context de causa. El senyor Besteiro s'abstingué de votar.

La reunió, a la qual assistiren quaranta diputats, fou presidida pel senyor Ugras.

L'acord es traslladà al president de les Corts abans de donar-lo a la publicitat.

UNIO REPUBLICANA S'ABSTÉ MENTRE DURI LA CENSURA

Al seu domicili social es reüní el Comitè Executiu Nacional i la minoria parlamentària del partit Unió Republicana. No hi assistí el senyor Martínez Barrio per estar malalt.

Es facilità del tractat la següent nota:

"Davant el Comitè Executiu Nacional i els diputats a Corts d'Unió Republicana ha donat compte el cap de la minoria parlamentària, senyor Lara, del resultat de les gestions que en la sessió anterior li foren encomanades."

En vista de les seves manifestacions, els reunits, sense rectificar llur deig i intenció de concórrer al Parlament, acorden abstenir-se de fer-ho fins que sigui suprimida la censura prèvia per a la publicació dels discursos que es pronuncien a les Corts.

Mentre subsisteixi i sigui, per tant, possible que l'actitud de la minoria a la Cambra no arribi a l'opinió, o hi arribi deformada, els reunits creuen que llur participació en la funció parlamentària pot resultar perjudicial als interessos de la República, el soste-

El general López Ochoa parla del desarmament d'Astúries i del retorn de les forces a les seves bases

Madrid, 5. — El general López Ochoa, interrogat per un periodista, ha dit el següent:

—Podeu afirmar que la situació general d'Astúries millora, més que per dies, per hores; la recollida d'armes es cada vegada més intensa, i es realitza amb majors i més positius resultats. Encara s'intensificarà més amb la reorganització, que està portant a cap en aquests moments, dels serveis amb la Guàrdia civil i les forces d'assalt, i quedarà acabada en el termini de quatre dies. Puc assegurar que abans d'un mes estarà fet totalment el desarmament a tota la zona minera.

Ara em preocupo d'una cosa imprescindible i vital per a l'economia d'Espanya: la qüestió del treball a la conca minera. Aquest es reprendrà en breu termini. Tan breu, que no crec transcorri la setmana entrant sense haver-se començat a treballar a les mines. Aquesta és una necessitat inajornable. De la meua satisfacció íntima no puc afegir res del que ja he repetit en els passats dies. El poble m'ha concedit la més gran de les recompenses: el seu afecte i el seu recolzament. Del Govern només he de dir que segueix honorant-me amb la seva confiança. Se m'ha anunciat que en acabar el pròxim Consell em rebria en ple per tal de fer-me el delicadíssim honor de saludar-me oficialment. La meua gratitud per tot això seria inesborrable, ja que no trobo paraules per expressar la meua profunda emoció per la forma en què m'ha acompanyat a la meua arribada d'Astúries.

No cal dir que suposo que la reobertura del Parlament perllongarà la meua estada a Madrid, ja que, com s'ha dit, hauré d'informar davant la ponència ministerial.

Això no em produeix cap trastorn, ja que la meua presència a Oviedo no és indispensable en aquests moments. Estic en constant comunicació amb les autoritats del meu comandament en aquella regió.

Preguntat sobre quina seria la persona que exerciria el govern general d'Astúries, ha respost:

—No sé res, ni puc fer càlculs sobre la persona que el Govern designi per a exercir el càrrec de governador general d'Astúries després dels tristíssims successos allí desenvolupats. No sé ni una paraula del que el Govern pensa sobre aquest assumpte.

Sobre la tornada de les forces del Marroc que han intervingut en els successos d'Astúries, ha dit que ja ha començat a continuar ràpidament la marxa i que de totes les tropes del Marroc no quedà en aquella regió més que una bandera del Tercer. Les altres i les forces de Regulars han començat a marxar a les seves bases. També ha marxat a la seva base de Lugo l'exercit primer batalló del regiment d'infanteria número 12. Per cert que venen els telegrames que de les divises que he rebut, el primer des de Gijón, en subscrit, i el segon a la seva arribada a Lugo. Duen així:

"Gijón. — Al abandonar Astúries, tantes ofícies, edificis i troques del primer batalló del regiment d'infanteria número 12 emulats i respectats, i caríssim salud, excoctant la inextinguible adhesió a un general valent i coratós en arribar a intel·ligència, com conseqüència a la victòria. — Manro."

"Lugo. — Llegades a Lugo, s'ha novellat, basclent-se el voluntarisme i el rebuiment marcial, que reconeixem a nostre jefe honorario. — Manro."

FABRICA DE PAPER MIXT D'ESTANY

Medalles metàl·liques recobertes d'estany i xapes de llautó blanques i daurades per a la marca embotida. Marxamos de cartó per a tota mena de calaixos, capells, etc. Ploms de precitat en diversos tamanyos, per a calaixos, penells, paquets, etc., i precitat per als dits ploms.

Jaume Perés Vil·laur

Successor de Jaume Parés Morros

Casa fundada en 1875

Claveguera, 15 i 17 Telèfon 12928

BARCELONA

Rebaxa de tipus de descompte

Madrid, 5. — La Gaceta publica una ordre de Finances que diu:

"Excel·lentíssim senyor. Acordada pel Consell general d'aquest Banc segons comunica V. E. amb data 27 d'aquest mes, rebuda al Ministeri avui, que a partir del dia 29 d'aquest mes es rebaxi del 6 al 5 i mig per 100 el tipus d'interès per a les operacions de descompte i que així mateix l'interès del cinc i mig per cent s'apliqui per a la pignoratció d'obligacions del Tresor, emissió d'abril de 1934

EL MON DEL TEATRE

Abans d'alçar-se el teló...

Avelí Artís conta als lectors de MIRADOR com i per què inaugura la temporada oficial de teatre català

Com és sabut, demà al vespre obren les seves portes el Poliorama, per a emprendre una temporada de teatre català, patrocinada per la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona.

La campanya comença amb l'estrena de la comèdia en tres actes "Les ales del temps", original d'Avelí Artís, l'estimat company de redacció. El fet que l'Artís sigui de casa no havia d'ésser obstacle perquè li dediquessin un lloc d'honor en aquesta pàgina, amb motiu del paper principal que té en l'esdeveniment de demà, de tanta transcendència per al present i àdhuc per al futur de l'art escènic del nostre país.

Ha calgut recórrer a una pila de trucs per vèncer la resistència del nostre company a deixar-se entrevistar: i així i tot només ho hem aconseguit a mitges. Moltes de les coses que reportem, per creure-les interessants per al lector, han estat destriades d'entremig de la conversa jocosa i picant de les taules de la redacció.

—Com ha estat que us toqués inaugurar la temporada?—li preguntem.

—L'Artís ens respon que el 12 de maig d'aquest any rebé la visita d'un representant de la senyora Nicolau, sollicitant-li una entrevista amb ella per al dia 14. Acudí a l'amable requeriment, i la senyora Nicolau, que a la nostra companyia, d'acord amb l'empresari del Poliorama, senyor Alujes, tenia el propòsit de presentar piec optant a la subvenció que el Comitè de Teatre creat per la Generalitat ofereix per a una temporada catalana. La senyora Nicolau sollicitava de l'Artís la seva veia per a incloure-li el nom entre els d'aquells amb els quals ja comptava per a dur

—Si, això no vol dir, però, que no la tinguéssim pensada i, àdhuc planejada de molt temps abans. L'any passat ja volia escriure-la per a optar al Premi Ignasi Iglésies. Però la política va impedir-m'ho. El Consell Executiu d'Acció Catalana Republicana va triar-me a mi per a cap de la secretaria del partit durant el període preparatori de les eleccions per a diputats al Parlament de Catalunya, i el meu propòsit va frustrar-se.

—Vaig fer d'electorador durant un parell de mesos, els que necessitava per arribar a temps per presentar l'obra, i ens va anar tot malament.

—A. C. R. va perdre les eleccions i jo la possibilitat de disputar-me el Premi. No cal dir que vaig sentir més la primera que la segona d'ambdues pèrdues: aquells dies em sentia més home de partit que comediógraf; quant a la segona, si no em moro, bé puc esperar en superar-la.

—Teniu fe en els resultats d'aquesta campanya?

—Ni n'hi tinc ni deixo de tenir-n'hi. Tot depèn de com reaccionen el públic i sobre això és molt difícil de fer averanyos. El "negoci" del Poliorama és, a primer cop d'ull, un mal negoci. La senyora Nicolau, que és empresària de la part que correspon a la companyia, ha d'heure-se-les amb una nòmina que sobrepuja de molt les més altes que fins ara hi ha hagut en el teatre català. Voreja les nou-centes pessetes diàries. Paga sous reservats fins ara a les primeres figures de les bones companyies espanyoles. Afegiu-hi les despeses de presentació... Els tres actes de "Les ales del temps" passen en una saleta menestral. I la senyora Nicolau hi ha emprat mil dues-centes pessetes! Es clar que no hi manca res: les portes són de debò, els balcons s'obren i tanquen amb lleves autèntiques, etcètera. Però quin empresari dels nostres no trobarà química, aquella xifra? Naturalment que joestic encantat d'estrenar una comèdia en aquestes condicions.

—Però cal no oblidar el reforç que constitueix la subvenció...

—S'ha fet un gran plat d'aquesta subvenció, però us asseguro que si al Poliorama següeixen el camí emprès, no n'hi ha per res, si el públic no omple diàriament el teatre. La temporada ha d'ésser de set mesos, més noranta representacions a les comarques. Repartiu les 80.000 pessetes de la subvenció per aquests deu mesos d'actuació i toca a unes 350 diàries. D'aquestes, l'empresa del teatre en percep la meitat. Les altres 175 reduïxen la nòmina diària a unes 200. Quin és l'empresari rumbós que les ha pagades?

—Una responsabilitat massa seriosa per a mi, atesa la manera com jo em prenc el teatre. Creieu-me que mai com ara no havia abellit fer un èxit. Vaig tan difícil la comedia de l'empresari Nicolau-Alujes, que si ara fos a fer potser no m'hauria compromès a rompre el foc.

—Ara sortiu amb desconfiança?

—No ho crec. Si no tinguéssim confiança en l'obra, l'hauria esquinçada, abans d'exposar-me a gràtiant a una contrarietat. En tinc no sols en l'obra, sinó en la interpretació que hi donen els actors, sota la intel·ligent direcció del meu company Pous i Pagès. El que cal és tenir-ne en el públic. I així ja va més enllà del meu optimisme... Si un mínim de les energies que el nostre poble esmerça en esclats circumstancials l'esmerça en ajudar tot allò que li dona l'esclat propi, quin altra cara no farien tots plegats davant les adversitats?

Les primeres actuacions en aquesta temporada de Zacconi

Acabat el seu repòs d'estiu, Ermet Zaccani comença a actuar durant la primera quinzena d'octubre a Viareggio, on ha romàs fins al novembre, època fixada per traslladar-se a Sardenya, on actuarà fins al desembre, en el qual s'embarcarà cap a Egipte, on té firmada una temporada, que començarà a Alexandria.

Rina Nicova actuarà a Itàlia

Una companyia de "ballets geminats", dirigida per la dansarina Rina Nicova, primera ballarina del teatre d'art de Jerusalem, desdoblarà un curs de representacions a Itàlia durant aquest mes.

RAMON MARTORI
primer actor del teatre català del Poliorama

El senyor Pous i Pagès explica el pla de la temporada del Poliorama

—Sí, estic esperançant; estic molt esperançant. Tots els autors catalans, amb una absoluta unanimitat, ens han ofert la seva incondicional cooperació. Hem reunit un florit d'obres, com poques vegades s'ha vist igual en una temporada de teatre català. Obres que existeixen realment i positivament, en manuscrits que tenim a les mans, no prometes de remot o nul compliment, sense altra existència que unes vagues paraules fugisseres. I una altra constatació que convé igualment a l'optimisme: per les obres que ja començ, que n'he fet o me n'han fet lectura, la majoria d'autors han superat el nivell de llur producció habitual.

—No; la meua tasca no és pas acceptar o rebutjar les obres. Per això hi ha un Comitè de Lectura, que garanteix una certa mitjana de qualitat artística i literària. Per sota d'aquesta mesura, l'obra és implacablement refusada. Després l'empresa determina l'ordre i la data d'estrena. Que no pot ésser mai una ordre inflexible ni una data inexorable, perquè al costat de l'aspecte artístic del teatre hi ha el seu aspecte econòmic, i aquest sovint obliga a modificar els plans concebuts abstractament.

—Ja heu vist les llistes de companyia. Hi ha anunciades obres de Segarra, Soldevila, Artís, Puig i Ferrer, Bertrana, Millàs Raurell, Gernet, Ramon Vil·laver, Carme Montoliu, Cavaller, Miquel de Palol... Totes les tendències, tots els matisos de l'actual teatre català. S'havia insinuat que la temporada la copiarà una determinada capelleta que en farà la seva menjadora. Jo reia per sota el nas i deixava dir. Estava segur que ni el Comitè del Teatre ni l'empresa ni jo en la meua esfera d'activitat permetríem mai una semblant malfeta. I la prova ja està donada. En lloc de la sospitada capelleta, les portes obertes de bat a bat a tothom que tingui una valor i una solvència.

—Una de les coses que més ens han interessat, a l'empresa i a mi, és donar a conèixer les valors inconeguts, els autors inèdits. Si el nostre desig no falla, aquesta temporada oferirem al públic les primeries de quatre d'aquests autors: tots ells notables en un o altre aspecte: en Vidal i Jover, en Xavier Boix, en Lluís Elies i en Carner Ribada. Si la temporada actual no tingués en el seu actiu altre resultat artístic, que hui conefix que el tindrà, aquesta incorporació de quatre autors nous i joves al teatre català, la pararia amb exercici el risc d'haver-la empenya.

—Hi ha en la meua tasca de director dos aspectes que són en realitat els que preparen més me desolent i desolent a acceptar-la. És l'un l'acció fraternal de consell i guia als autors, sobretot als més joves, que

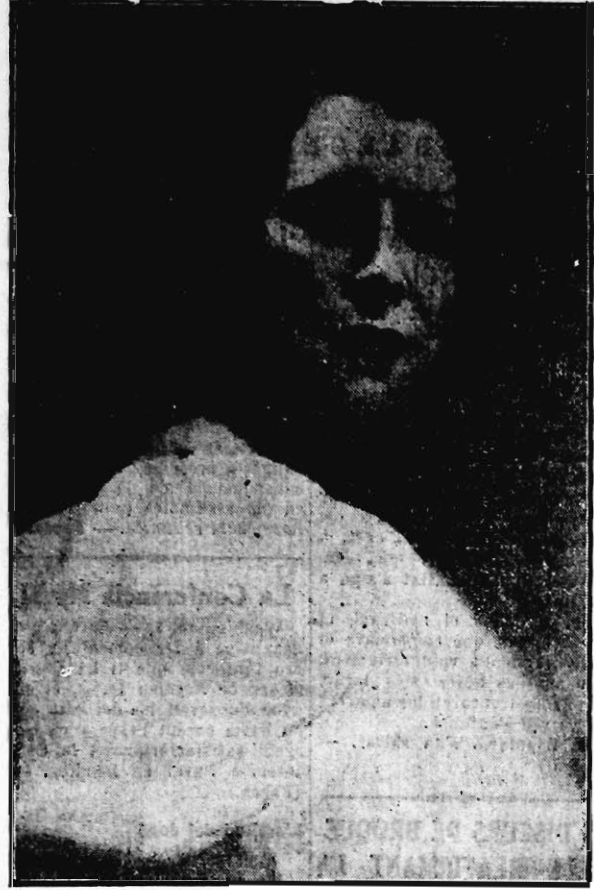

J. POUS I PAGÈS
director de la companyia de teatre català del Poliorama

les puguéssim veure i esmentar-les. I jo em crec que puc ésser agraït al director de fer comèdies, com perquè mai ha de moure el meu consell altre propòsit que el de fer més segurs l'èxit del company que es conia al meu guiatge.

—L'altre aspecte, molt important també, és la formació d'una companyia. Hem tingut actors excel·lents, els tenim actualment a la companyia desdoblada, amb estil de fer comèdia, amb una actuació uniforme, no hem tingut mai, i sense això, sense un estil, sense una actuació igual i segura, no hi pot haver un teatre viu i que interressi el públic. Qui no recorda aquelles representacions aïdues, esgotades, en les quals els actors que no parlaven eren sempre fora de situació i quedaven els actors el vènd de parlar ho feien amb aquella desolada i monòtona que no deixa ni entreveure el que passa dins del personatge.

(Continue a la pàgina 30)

MERCÈ NICOLAU
primera actriu del teatre català del Poliorama

Mercè Nicolau parla de l'obra d'Avelí Artís

En el vestíbul del teatre Poliorama veiem pintors i fusters treballant, a l'estenar

EL MON DEL CINEMA

Clark Gable i Mirna Loy en una escena del film "Hombres en blanco", de Richard Boleslansky

La prodigalitat, malaltia de Hollywood

—Quin és el conte que preferiu sobre Hollywood?—preguntaren recentment a Ruth Biery, una periodista de la ciutat del cinema, en ocasió d'una festa entre gent no professional celebrada a Nova York.

—Un dels més vells—va contestar, i explicà aquell del productor que entrà en un set on es filmava un argument bíblic, es mirà un grup d'homes esparatsats i preguntà: "Qui són?"

—Els dotze apòstols—li digué de pressa un "yesman", l'home que a tot diu que sí.

—Dotze! Dotze! Em sembla recordar que us havia dit que n'encarregués dos cents. Com és que no heu fet el que us he manat? I vestits. Tots dos cents. Però vestits com aquests? Uix! No vaig dir que havia d'ésser un film espectacular?

Els concurrents a la festa van riure i preguntaren a la periodista: —Però, ¿per què és el que li agrada més?

—Perquè és cert i perquè explica l'esperit de Hollywood d'una manera concisa. Si a l'Evangeli hi ha dotze apòstols, a Hollywood han d'haver-ne hi ha dotze cents.

Si un home ric d'una manera corrent conduïx un Packard, una estrella cinematogràfica ha de portar un Duesenberg construït especialment. Nils Asther no es va sentir ésser algú a Hollywood fins que s'encarregà el seu cotxe, ara famós, amb tapissat de pell de porc, cosida a mà, i una carrosseria garantida no feta com de costum, sinó també a mà.

Un famós doctor, psiquiatra, intervingué aleshores:

—Ja comprenc el que voleu dir, i teneu raó. La gent de Hollywood sap com fer córrer els bitllets de banc. Mentre que la resta de nosaltres creu

tud o els recursos de l'art del cinema. Tampoc no hi havia segurament cap motiu per voler impressionar els cameramen, els electricistes o altres membres del personal regular de l'estudi. Doncs bé: per una escena que exigia que l'estranger tirés una mica de metzines en una copa de xampany hi havia dues caixes de xampany a punt.

Vaig inspeccionar-les. Eren de debò. Xampany important. S'usaren dues ampolles per la "presa" i "represa" de vistes. Dues ampolles de dues caixes. I els que ens ho miràvem fòrem convidats amb la resta.

Per què xampany de debò?—vaig preguntar a un auxiliar de l'accessorista—. I per què no? No és el cinema?—contestà—. I ho era. Els bitllets de banc galopaven. Els el cinema.

Com una famosa estrella masculina. Se n'havia endut una bella xicota que esperava arribar a estrella, a Agua Caliente per passar-hi el fi de setmana. A la tarda del segon dia havien ja gaudit de tots els plaers normals que ofereix aquell centre de joc. Ja començava a venir l'avoriment. "M'agradaria—digué ella—de prendre un bany sense vestit de bany. Però la piscina és massa pública."

"Espera't un moment i tot s'arranjaria—contestà ell—."

En una hora la piscina de l'hotel i tots els llocs que hi tenien vista foren desembarassats de gent, compres les cambres d'aquella banda de l'hotel, i ella va poder nedar nua. I del carnet de xecs de l'impetuós galant havien volat 10.000 dòlars!

—I ell la contemplava?—va preguntar la senyora que abans havia intervingut.

—Sí hi era no en sé res.

La segona anècdota es refereix a Joan Crawford. L'actriu, parlant amb una contenciosa, aquesta li preguntà: "¿I és molt gran la seva casa nova, Joan?"

Ella va comptar les habitacions amb els dits.

"Per què—li preguntà l'altre—has refet la casa? No téia poc que l'havies decorada de nou?"

"Sí, però estava asseguda a baix de l'escala pensant, una nit, quan de sobte se m'va ocórrer que no tenia cap sala de rebre al pis de dalt."

Així fou com, l'endemà al matí, el contractista i els seus operaris, Billy Haines i els seus decoradors arribaren perquè Joan s'havia donat que no tenia una sala de rebre al pis!

La seva amiga renegué un somriure i li parlà del petit cinema que Joan ha construït al jardí de darrera la casa. "Quantes habitacions hi ha?"

"Oh, només la sala de projeccions i tres habitacions petites, una per a mi i un office i la cuina perquè si no estic d'humor per a sortir les criades poden venir i fer-ne el menjar."

Després de Joan Crawford era natural parlar de Lupe Vélez, perquè Lupe està precisament reconstruint i decorant de nou la seva torre. Un dia — diu la periodista — vaig anar a casa seva en ocasió en què ella i Johnny Weissmuller anaven a marxar en avió per tal que ella anés a complir amb els seus compromisos de presentacions en públic. Johnny volia anar per tren, perquè els permisos de reposar del dur treball de la setmana; però Lupe insistia per l'avió, perquè volia tornar a ésser a Hollywood per veure les lluites del dimarts a la nit. El preu més alt que això representava, no sols pels bitllets, sinó per la dotzena de baguls expedits per ferrocarril, no representava res. L'important eren les lluites.

Lupe, en aquell moment, estava parlant amb un corrector de vitralls d'esglesià, al qual n'encarregava un per a

la cambra de bany de Johnny. "Vull uns dibuixos que li agradin a ell — deia. —Aigua. Fogues. Fogues damunt una roca. Un vaixell. Un galleó espanyol. Això! I amb peixos a l'aigua!"

"No tenim cap dibuix semblant en existència; en tenim alguns de paisatge: miri aquest."

Lupe l'examinà. "Oh, que bonic! meravellós! El posareu a la meua cambra de bany." Tocà el timbre i encarregà a la cambra que cridés el contractista de les obres. I quan aquest arribà:

"Hauré de desfer part de la meua cambra de bany — li digué —. Hi vull aquesta finestra, de quatre peus per sis. És una bona proporció, no? I feu la cambra de bany que s'hi adigui."

I girant-se al corredor: "Però cap d'aquests dibuixos no m'agrada per a Johnny. Vull que ell vegi el que més li pugui agradar quan jeu a la taula de mesatge."

"Serà molt car, fer un nou dibuix — respon —."

"Oh, està bé: demà podedu portar-me el dibuix a l'avió. Allà hi posaré el conforme."

—Però, podrà suportar tanta despesa, Lupe?—li vaig preguntar.

Va fer petar la llengua i es posà a riure.

—Mentre estalviu prou per al govern no em preocupa. Poser m'endurà, però jo que hi fa si Johnny pot veure la mar quan jeu incomodament damunt la taula?

Algú parlà de Douglas Montgomery, l'encarregat de Marlene Dietrich. ¿Es que estalvia o també ha estat conquistat per Hollywood?

—Ja ha caigut. La casa que té a Pasadena és de la seva mare, encara que ell constantment hi envia un nou cotxe o bé un narel de reixes forjades, importades d'Itàlia o alguna altra cosa per l'estil vinguda d'Europa. Sembla que hi

Director i heroïna de "Cleopatra": Cecil B. de Mille i Claudette Colbert entre escenes. Cleopatra és familiaritzada amb l'aspí que ha d'acabar la seva història

Les estrenes

«Hombres en blanco»

«El desaparecido»

"Hombres en blanco"
Urquinaona M. C. M.

Basada en l'obra teatral "Men in White", de Sidney Kingsley, que obtingué el Premi Pulitzer i que Waldemar Young adaptà al llenguatge cinematogràfic, amb títols sobrius en castellà. Productor, Monta Bell. Director, Richard Boleslansky. Música del doctor William Ast. Director artístic, Cedric Gibbons. Vestuari d'Adrian, amb el següent repartiment: Doctor Ferguson, Clark Gable; Laura, Myrna Loy; doctor Hochberg, Jean Hersholt; Barbara, Elizabeth Allan; doctor Levine, Otto Kruger; doctor Cunningham, C. Henry Gordon; doctor Michaelson, Russell Hardie; Shorty, Wallace Ford; doctor McKehe, Henry B. Walthall; Pete, Russell Hopton; doctor Gordon, Samuel S. Hinds; doctor Vitale, Frank Puglia; doctor Wren, Leo Chalder; Mac, Donald Douglas.

"El desaparecido"
Novelats Meyler Films

Film espanyol escrit i dirigit per A. Graciani, produït als estudis Orphea, de Montpau, amb música del mestre Quirós i amb Rambal, Trini Morán i Fortunio Bonanova de protagonistes.

La producció espanyola no reposa aquesta temporada. Amb "El desaparecido" tenim un altre film espanyol per afegir a la llista. Graciani, Vautier director, ha escrit un argument per al famós actor de melodrames Rambal, l'actor que sembla sempre el veritable autor dels melodrames que representa. En "El desaparecido" Graciani ha donat a Rambal versió per representar dos o tres papers, ja que el melodrama el posa en situació de l'home que es pensa ésser un altre, que tot hom es pensa que ho és, que després resulta que no ho és i que finalment es presenta el que és en realitat. Tota aquesta complicació, junt amb una casa misteriosa, uns soterranis, una mort aparent, un cementiri, uns esquelets i unes portes secretes donen a "El desaparecido" una cosa que fins ara els films espanyols havien negligit, el partit que es pot treure del misteri. Graciani, però, ha abusat una mica massa del contrast còmic, que ha d'ésser molt ben dosificat en aquesta mena de films i, en canvi, ha negligit el claroscuro i les teranyines. I es podria estalviar les jotes i la Cren Roja, que no fan més que allargar el film sense afegir res a l'acció, de la qual hauria pogut treure molt partit amb una mica més d'habilitat d'escriptor i sense la presentació de la rondalla, que, si bé en un film de gran espectacle podria servir per donar-li més to — Felisa Gale canta bé, i els altres toquen bé —, actua distreu l'atenció del públic de la intriga principal.

Urquinaona
Avui, grandiosèxit

CLARK GABLE
MYRNA LOY
HOMBRES EN BLANCO

que té prou sort de tenir temps i atreviment per fer "camarar" els nostres bitllets, Hollywood els fa galopar constantment.

Una senyora jove intervingué:

—Per què no ens explica alguns casos sobre la manera com es desenvolupen dels diners? Magradaria saber-ho. Tota la meua vida he estat rica; però el millor que se m'ha ocorregut de fer no ha estat altra cosa que anar un parell de vegades per any a Europa amb els meus dos pequesos. Això no deu ésser res per a Hollywood. Conteu-nos algunes de les històries més absurdes sobre el que en fan dels diners.

—Feu-ho—digué el doctor—i després jo us diré, si voleu, per què jo, com a psiquiatra, espero que Hollywood mai no podrà aquest galop. Us farei un anàlisi del per què han de seguir llançant els diners.

—Tots tenim les nostres petites pretensions—digué la periodista—i la meua és de no dir res sobre Hollywood que tingui por d'escriure.

Aquest galop dels bitllets és típic de tots els aspectes dels afers cinematogràfics a Hollywood. Va del productor a l'extra, des del tècnic a l'accessorista.

La primera anècdota és purament professional. Em trobava en un set quan feien les proves de les possibilitats cinematogràfiques d'un estranger. Aquest home no significava absolutament res per a la casa productora, que li feia el favor de fer-li una prova per veure si tenia possibilitats cinematogràfiques. No hi havia cap raó per a impressionar-lo amb la magni-

Proper dijous, dia 8
Estrena al FEMINA

SHIRLEY TEMPLE
JAMES DUNN
CLAIRE TREVOR

GRACIA Y SIMPATIA

Presentació de la més petita gran estel del cinema

El cinema al servei de la documentació científica

La creació d'un Consell de Cinematografia

Pel ministeri d'Indústria i Comerç s'ha publicat un decret creant el Consell de Cinematografia, les funcions del qual quedaran regulades per les disposicions que s'insereixen. La part dispositiva diu:

Article primer. — Es crea el Consell de Cinematografia, encarregat d'estudiar els problemes que planteja l'activitat cinematogràfica en els seus diversos aspectes i proposar, a tal fi, les solucions més adequades i convenientes a l'interès nacional.

Article segon. — El Consell estarà especialment encarregat d'estudiar les següents qüestions:

A) Problemes relacionats amb la distribució i exhibició de cintes cinematogràfiques, reglamentació de les operacions comercials que d'això es deriven; protecció jurídica de les empreses i defensa dels interessos cinematogràfics espanyols.

B) Mitjans de protecció a les indústries cinematogràfiques; possibilitat i conveniència de fixar per a l'exhibició un percentatge obligatori de pel·lícules nacionals i forma d'aplicació d'aquesta mesura; facilitats econòmiques que la comunitat de llengua pugui donar a la producció hispano-americana; règim de còpies i treballs de laboratori.

C) Aspecte fiscal de la indústria i comerç cinematogràfics; imposicions i distribució racional de contribucions i arbitris; règim aranzelari de pel·lícules, aparells i material cinematogràfic.

D) Producció i difusió de noticiaris; el cinematògraf com a mitjà auxiliar i de propaganda de turisme; foment del cinematògraf no industrial; pel·lícules documentals, cinema-teques.

E) El cinematògraf des del punt de vista cultural i educatiu; obtenció, selecció i difusió de pel·lícules culturals; divulgació de regles sanitàries; el cinematògraf en l'educació del treball (feines agrícoles, aprenentatge industrial, agricultura mecànica).

F) Extensió del cinematògraf a d'altres aplicacions (plans i mapes, cadastre, treballs militars i tots els problemes que puguin sorgir en relació amb l'activitat cinematogràfica en tots els seus aspectes).

Article tercer. — El Consell de Cinematografia estarà compost d'un president, d'un vicepresident i d'un director general d'Indústria, i d'un vicepresident, que ho serà el director general de Comerç i Política Aranzelaria, o el funcionari que ocupi el seu càrrec. De 14 vocals designats, un per cada una de les següents corporacions: Direcció General d'Indústria, Direcció General de Comerç i Política Aranzelaria, Consell Nacional de Turisme; tres per la Delegació oficial espanyola al Congrés Hispano-Americà de Cinematografia i per la Unió Cinematogràfica Ibero-Americana; un altre pel Comitè Cinema de la Generalitat de Catalunya; un pels lluitadors de pel·lícules; un per la societat d'empresaris de cinema; un pels productors espanyols; un altre pels propietaris de laboratoris cinematogràfics; un altre per la crítica cinematogràfica i un altre per la Federació d'Associacions d'Enginyers Industrials. Serà secretari del Consell el vocal designat per la Direcció General d'Indústria, càrrec que serà honorífic i sense cap retribució, així com el de tots els altres components del Consell.

El secretari serà auxiliat per un funcionari de la Direcció General d'Indústria, al qual es concedirà la gratificació que sigui convenient.

Els articles següents disposen que el Consell de Cinematografia sotmetrà a l'aprovació del ministeri d'Indústria reglaments i ordenances precisos; que el Consell publicarà una memòria anual donant compte de la seva gestió i que el Consell es valdrà de les direccions provincials d'Indústria per a l'execució de les seves activitats d'indole local.

—Hombres en blanco" ens presenta la vida de lluita i de renúncies — de renúncies a les coses que atreuen al món dels altres homes — dels metges lluitant en cos i ànima a la passió, al misticisme, podria dir, de la ciència mèdica. El doctor Hochberg, una eminència, lluita com lluitaria un prior, per apartar de les temptacions el doctor Ferguson, un novici de gran esdevenidor. No és, però, ben bé això. El doctor Ferguson s'ha de casar amb la filla d'un milionari, Laura, que es creu que la ciència serà per a ell com un negoci concret. Ferguson, però, lluita entre les dues passions i en l'endemà cau, però amb una infermera de l'hospital, que el veu i el contempla tal com ell és i com serà sempre. La infermera, però, mor d'una peritonitis contra la qual tot és impotent, i Laura, que ha estat obligada a contemplar l'operació per Ferguson, perquè començaren, ho omplen tot, per què Barbara, abans de morir, li revela el seu secret i deixa el seu promès al seu deure i a la seva passió per la ciència.

L'acció, pel fet de tenir lloc sempre en un hospital, es potria tement que fos monòtona; però la força del tema, la emoció constant en tot el manté l'autor i l'art del director, Richard Boleslansky, per explicar la versió cinematogràfica tan que la monotonia que resultaria de la blancor de les sales i de les bates dels

"Ilusiones de gran dama"
EINMAL EINE GROSSE DAME
SEIN
U. F. A. Fèmina

Producció Bruno Dreyer, de la U.F.A. Direcció de Gerdard Lamprecht, amb fotografia de Werner Brandes; decorats de Seinde i Edmann, i música de Franz Doelle. Amb el repartiment següent: Kitty Holm, Kate de Nagy; Heinz de Wolfenstein, Wolf Albrecht-Retty; Anita, Ida Wust; Adalbert de Wolfenstein, Gustav Waldau; senyor Thurner, Hans von Zedlitz.

Kate de Nagy se'ns presenta en una nova opereta de les que podem qualificar que pertanyen al tipus "standard" del cinema alemany. La direcció de "Ilusiones de gran dama" és de Gerdard Lamprecht, un dels millors directors alemanys, que realitzà l'excelent film "Emil y los detectives", interpretat per infants. En aquest nou film, l'argument del qual no li permet gaires excentricitats, ha estat dirigit amb una remarcable discreció.

L'argument és senzill. Tres amigues que cada setmana van a passar les festes a fora somnien en les seves ambicions: casar-se, portar vestits de preu..., i ésser una gran dama, aquesta darrera, és mecanògrafa d'una casa d'automòbils. Un dia es presenten a la botiga uns senyors que en volen adquirir un, cosa que ho fan, malgrat trobar-se en aquells instant la mecanògrafa sola a la botiga. En arribar l'encarregat, després de dubtar del negoci que havia fet la seva mecanògrafa venent amb tanta facilitat un dels automòbils més luxosos, li dona la comissió que li pertoca. En comprar l'automòbil, s'estipulà també que el cotxe es lluraria en un poble en el qual residixen els compradors. Resulta encarregada de complir aque-

KURSAAL Avui, estrena

La grandiosa opereta en espanyol

La BUENAVENTURA
ENNICO CARUSO

Cançons... amors romàntics...

COLISEUM El més grandios dels espectacles

CAPRICHIO IMPERIAL

2.ª setmana

Marlene DIETRICH

Amb la més genial de les estels
Director J. Von Sternberg Es un film: Paramount

COLISEUM El més grandios dels espectacles

CAPRICHIO IMPERIAL

2.ª setmana

Marlene DIETRICH

Amb la més genial de les estels
Director J. Von Sternberg Es un film: Paramount

Barcelona

NOTICIARI DE BARCELONA

Tribunals i Jutjats

CAUSES VISTES AHIR

A la Secció Primera se suspengen les vistes que estaven anunciades.

* A la Secció Segona comparegué Antoni Vives Oliver, el qual fou detingut davant una fàbrica on havia intentat efectuar un robatori. El fiscal sol·licità que li fos aplicada una multa de dues-centes cinquanta pessetes.

* A la mateixa Secció es veié una causa contra Antoni Lorente E. posat, acusat de tinença d'efectes per al robatori. L'acusat es conformà amb la pena de quatre mesos i un dia de presó.

* A la Secció Tercera hi ha havia assenyalat un judici contra un individu, per homicidi comès a França. Fou suspès per manca de jurats.

* A la Secció Quarta es veié un judici oral contra Antoni Alonso de la Peña, arran d'uns escrits publicats en "El Diluvi", pels quals es querellà la Companyia de Telèfons. El lletrat de la part querellant sol·licità que a l'acusat li fos aplicada la pena de quatre anys d'exili ultra viuit mil pessetes d'indemnització.

* També se celebrà en aquesta mateixa Secció la vista d'una causa contra Lluís Laval, el qual estava acusat d'haver robat una maleta. Per ésser reincident, li fou imposada la pena de quatre anys, dos mesos i un dia de presó.

TRIBUNAL D'URGÈNCIA

CONDEMNÀ DE DUES NOIES

Hi comparegueren Concepció Salent i Dolores Escorza, acusades de tinença d'explosius. El mati del dia 6 d'octubre foren detingudes al carrer d'En Rosal cantonada al de Cano. La primera portava tres bombes i la segona dues.

Segons manifestaren en el sumari i en l'acte de la vista, les havien trobades embolicades en uns paquets. Elles no sabien que es tractava de bombes.

El Tribunal imposà la pena de sis anys i un dia de presó a la primera, i sis mesos i un dia de presó a la segona, per ésser menor de divuit anys.

VARIA

Ha estat denunciada al Jutjat que en passar pel carrer de Villarroel al carrer Josep Garcia Albada, dos desconeguts li robaron l'auto. En arribar al carrer d'Aragó, aquells l'amenaçaren amb pistoles i li robaron l'auto, l'uniforme i la documentació. L'auto fou trobat al cap d'unes quantes hores a Sants.

* A la fàbrica d'acabats propietat del senyor Domènec Conill, instal·lada a la Rambla del Trionf, número 59, es declarà un incendi.

No es coneixen les causes que el produïren. Se suposa, però, que es tracta d'un acte de sabotatge. Es cremaren unes dues-centes peces de tela, valorades en unes vint-cinc mil pessetes.

* Ahir al matí se celebrà, com tots els dilluns, una reunió de fiscal a l'Audiència, per tal de canviar impressions sobre els afers pendents.

ASSENYALAMENTS PER A AVUI

AUDIÈNCIA TERRITORIAL

Sala primera. — Divorci: Enric Espinosa contra Antoni Gómez. Menor quantia: Romagosa i Companyia contra Antoni Renyer.

Sala segona. — Incident: Concepció Sala contra fiscal. Divorci: Ara-

celi Gassoliva contra Alexandre Torredell.

AUDIÈNCIA PROVINCIAL

Secció primera. — Un jurat per escàndol públic, contra Herminí Calabuig. Un oral, per robatori, contra Josep Fernández.

Secció segona. — Dos orals per estafa contra Joan Sánchez i un altre i Salvador Areal.

Secció tercera. — No té assenyalaments.

Secció quarta. — Un jurat per abusos deshonestos, contra Antoni Serret.

TRIBUNAL D'URGÈNCIA

Un oral per tinença d'armes, contra Vicenç Gallent.

ANUNCIS JUDICIALS

EDICTO

Que en el expedient de suspensió de pagus de la Sociedad Anónima para la Refinación de Aceites y Fabricación de Jabones vertientes ante el Juzgado de primera instancia número Nueve de esta Capital, obra la siguiente:

Providencia. — Juez. — Sr. Mesanza. — Barcelona, treinta y uno de Octubre de mil novecientos treinta y cuatro. — En vista de la anterior ratificación y proveyendo el precedente escrito habiéndose, mediante los documentos producidos y libros presentados que se expresan en los artículos segundo y tercero de la Ley de 26 de Julio de 1922,

producida en forma la solicitud, de acuerdo con el artículo cuarto de dicha Ley, se tiene por solicitada por la Sociedad Anónima para la Refinación de Aceites y Fabricación de Jabones la declaración en estado de suspensión de pagos; *dése* publicad a esta Providencia por medio de edictos que se fijarán en los Estrados del Juzgado y se insertaran en el Boletín Oficial de la Generalidad de Cataluña y Diario de Avisos y Noticias; comunicándose esta resolución a los demás Juzgados de primera instancia de esta Capital a los fines del artículo 9 de dicha Ley. — Se decreta la intervención de todas las operaciones de la Sociedad Anónima para la Refinación de Aceites y Fabricación de Jabones y se designa para que la lleve a efecto a los peritos mercantiles Don Rosendo Alvarez Albó, Don Luis G. Corbera Guillandó y Don Pablo Marín, acordado comprendido en el primer tercio por orden de importancia de la lista de acreedores presentada por la Sociedad suspensa, a los que se comunicó su nombramiento, para que comparezcan ante la presente Tribunal inmediatamente para la oportuna aceptación, juramento o promesa del cargo, poniéndose a continuación en posesión del mismo a fin de que procedan a la práctica de las diligencias que se expresan en el artículo quinto de la repetida Ley de 26 de Julio de 1922, conservando la Sociedad suspensa la administración de sus bienes y la dirección del negocio con las limitaciones que en su caso fijará el Juzgado, previo informe especial que sobre este particular emitirán los interventores, a quienes se les señala por vía de retribución la cantidad de treinta pesetas diarias ejerciendo función no sujeta a la posesión de los Inter-

Nomen est omen

Per aquest motiu hem triat noms per la nostra panyeria, noms que expressen les seves qualitats principals. L'aire de distinció es reflexa amb la manera impecable de portar les peces de vestir. El nostre vestit **DISTINCIÓ**, per la seva caiguda elegant i el seu tacte excel·lent, assegura una confecció perfecta. Es fabrica amb matèries fines i els nostres artistes es superen creant els gustos més refinats. Però la nostra direcció comercial no conformant-se amb els èxits assolits ha afegit un avantatge més: El seu preu reduït. Així, doncs, el retall de 3 metres d'un vestit **DISTINCIÓ** costa 75 pessetes i això és el nostre orgull més gran.

ETERN, 60; DISTINCIÓ, 75 SUPREM, 90

PAÑOS RAMOS
PELAJ, 10

Estem en combinació amb els millors sastres de Barcelona per obtenir **HECHURAS** a preus especials

ventores nombrados, la intervenció el que provee; queden en poder del infrascripto secretario bajo su custodia los libros de comercio de la suspensa hasta que examinados por los Interventores, se extienda en todos ellos a continuación del último asiento la diligencia prevenida en el artículo tercero de la repetida ley; y de acuerdo con el artículo 25 de la misma mandese conocimiento de la vertiente de este expediente al Ministerio Fiscal, al que se notifiquen todas las actuaciones que en el expediente se dicten. — Proveydo y firmado por S. S. don J. M. Mesanza. — Ante mí. — Lluís José María Salvá.

Y a los fines de la publicidad que determina el artículo cuarto de la Ley de veintiseis de Julio de mil novecientos veintidós, expido el presente en Barcelona, a treinta y uno de Octubre de mil novecientos treinta y cuatro. — El Secretario. — Lluís José María Salvá.

EDICTO

En virtud de lo dispuesto por el señor Juez de primera instancia del Juzgado número diez de esta capital, en providencia de hoy dictada en el expediente de declaración de herederos de Don Salvador Costa Teixidó, por el presente se anuncia a su mujer sin testar y se hace saber que los que pretenden su herencia son sus cuatro hermanos Doña Esperanza, Don Clemente, Don Pedro y Don Ricardo Costa y Teixidó y sus cuatro sobrinos Don Carlos, Don Pedro, Doña Antonia y Doña Montserrat Garriga y Costa, en representación de su tía materna Doña Magdalena Costa y Teixidó, hermana también del

causante. A la vez se llama a los que se crean con igual o mejor derecho para que comparezcan ante este Juzgado a reclamarlo dentro de treinta días.

Barcelona, treinta y uno de Octubre de mil novecientos treinta y cuatro.

El Secretario,
Mariano Pujadas

Pagaments d'Hisenda

La Delegació d'Hisenda ha assenyalat per a avui els següents pagaments: Administració de Loteries número 6, 15.000 pessetes: Teolim Fortuny, 500; Maria Gil Brunet i altres, 5.000; Antoni Jaume, 550; Salvador Juany, 2.000; Dolores Montané i altres, 500; Administrador cavalls sementals de l'Hospitalet, 9.090; La Constructora, S. A., 7.269'26; L'Intercanvi, 330'98; Josefina Abrier i altres, pessetes 13.895'25; Josep Maria Castellví, 1.267'26; Eugeni Gohas, pessetes 5.717'24; Vicenç Casacuberta, 377'08; Joan Chumillas, 134'16; Llorenç Cabós, 6.502'03; Joan Diego, 74'88; Ignasi Domènech, 181'83; Josep Flor de Lis, 4.048; Emili Garcia Samuël, 9.666'36; Prudenci González, 4.000; Francesc Garcia, 69'66; Ideofins Herero, 62'55; Josep Jofre Torres, 10.728'27; Josep Uriach i Companyia, S. A., 1.033'96; Manuel Martínez, 5.761'33; Josep Marfà, 397'92; Ramon Marqués, pessetes 1.165'63; Casimir Manzanares, 402'08; Carles Mas, pessetes 11.510'84; Francesc Octavio, 23'90; Jaume Poch, 1.276'50; Lluís Pi i Gibert, 4.935; Emili Rovira, 5.699'76; Joan Rubio, pessetes 2.865'84; Enric Ribes, pessetes 340'03; Ramon de P. Ricard, 9.125'75; Administració de Loteries número 12, 2.500; Companyia General de Comerç, pessetes 162'62. En or: Lluich i Companyia, 570 pessetes; Companyia General de Comerç, 40; Torres Miguel, S. en C., 50.

SOLER i TOPRA Germans

BANQUERS

Rambla dels Estudis, 11 i 13, i Bonsuccés, 1 i 3

PRINCIPALS OPERACIONS

Compra i venda de valors - Negociació de cupons i títols amortitzats - Acreditació de nous títols de cupons, estancipatges i canvis - Canvi de monedes i bitllets - Cartes de credit i giro sobre Espanya i estranger - Ordres de Borsa - Subscripcions a emprèmits - Préstecs sobre valors - Comples corrents - Facilitat per a pagaments a Duanes - **ADMETEM DEPOSITES DE VALORS EN CUSTODIA** Drets de custòdia A l'any

VALORS DE L'ESTAT
Per cada títol de 500 pessetes nominals a fracció, 10 cèntims
Per cada resguard, mínimum, 2 pessetes
ALTRES VALORS
Per cada títol de 500 pessetes nominals a fracció, 15 cèntims
Per cada resguard, mínimum, 2 pessetes

FINANCES

Moviment borsari

MERCAT LLIBRE

El mercat d'especulació inicia en les primeres sessions d'aquesta setmana una acció general de posicions. En particular alhora, hem constatat en el corral de canvi marcada tendència de recessió, en la qual s'aconseguien limitis que no s'havien registrat d'algunes setmanes ençà. En la reunió de la tarda, la fermesa no es manifestà amb tanta intensitat, amb tot, però, no es deixaren abandonar els canvis, i com es comprovà en el detall que diem a continuació, la millora de cotitzacions respecte a la jornada anterior es manifesta en gairebé tots els valors contractats. Hem de fer notar que la diferència de canvi que s'observa en les Filipines és degut al venciment del cupó, l'impost del qual ha estat fixat en 87,50 pessetes. Quan s'apropava l'hora de tancar, hom notà una certa passivitat per part de l'element contractador, la qual cosa produí un xic de feixugor, que es traduí en pujades de poca importància.

Tanca fixada pel Mercat Llibre de Valors en la reunió de Borsa:

Valors	Dia 5	Tanca anterior	Alça o baixada
Nords	53.55	53.00	+ 0.55
Alacants	42.55	42.00	+ 0.55
Transvers.	21.15	21.00	+ 0.15
Gas E.	112.00	111.25	+ 0.75
M. Rif.	58.50	58.00	+ 0.50
Filipines	310.00 (e. c.)	310.00	- 16.00
Explosius	118.00	117.50	+ 0.50
Colonial	45.75	45.50	+ 0.25
Sucres u.	38.00	37.50	+ 0.25
Chades	315.00	312.00	+ 3.00
Ford	170.00	174.00	+ 4.00
Petròli	6.00	5.95	+ 0.05
Belgueres	35.00	35.00	—
Agües	175.25	174.85	+ 0.40
Montserrat	10.75	10.25	+ 0.50
Asland	57.50	54.50	+ 3.00

La tanca anterior dels Asland data del dia primer del mes que som, del dia 10 de Febrer, i del 15 la que correspon als Montserrat.

BORSA AL COMPTAT

De diversos rotllons d'aquest sector es fa remarcable per l'activitat i fermesa desplegada en aquesta jornada les obligacions ferroviàries; la resta de vo-

Cursos i Conferències

INSTITUT FRANCÈS

La conferència d'inauguració que havia de tenir lloc el dia 8 del corrent a l'Institut Francès (Provença, 325) és ajornada fins al dijous dia 13 de novembre, de set a vuit.

El tema és aquest: "La mission latine". i anirà a càrrec de M. J. A. Bertrand, director de l'Institut Francès.

Són també ajornades fins a la setmana entrant totes les altres conferències de l'Institut.

ASSOCIACIÓ D'IDEALISTES PRACTICS

Avui, a les vuit del vespre, en aquesta Associació (Santa Anna, 28, primer, primera), la senyora Carme Perarnau de Brusé donarà una conferència sobre el tema "Les activitats femenines en els seus diversos aspectes".

ESTOMACAL

CAPRINET

Deliciós licor per a famílies

Demaneu-lo al vostre droguer. Si no el té, el trobareu a les cases: Vicenç Ferrer, Torredell, Fortuny, Santacana, Simó, "El Siglo" i d'altres majoristes. Fabricat: BARBARA, 35. Telèfon 22541

El cupó dels cecs

En el sorteig públic efectuat ahir, dia 5 de novembre, al Pasatge de la Pau, 7, telèfon 11372, sortiren premiats els números següents de totes les sèries: amb 25 pessetes, el 657, i amb 3 pessetes, el 57, 157, 257, 357, 457, 557, 757, 857 i 957.

Rafel Closes Cendra

Corts Catalanes, 692, segon

Telèfon 54605

BARCELONA

A. M. O.

A. S.

J. M. F.

S. V.

RESERVAT A

J. C. S.

Calçats Vaquer

RIEGO, 9

Jaume Grifoll

J. V. B.

Transports BADENES

Servei amb camions i amb camionetes «Volquete» per a dintre i fora de la capital

Telèfons 14428-23173 (dia i nit)

Consolat, 21 Barcelona

ELS ESPORTS

FUTBOL

Els motius de la violència: La incorrecció

Vint-i-cinc anys d'experiència no són res en matèria de futbol. Una cosa tan extremadament versàtil i que depen quasi exclusivament de la nostra latitud de la improvisació i del personalisme, és impossible que perenni fer calendaris. L'escola no existeix. L'educació col·lectiva és difícil. Els conjunts de joc són escassos i més aviat producte de la fortuna que del treball metòdic d'un bon preparador. Malgrat aquestes paraules, no ens podem deixar de fer una crítica del futbol que es practica a casa nostra. Més aviat volem exposar les conseqüències que es deriven d'aquella individualitat dels valors, de la manca de preparació col·lectiva i en una paraula, de l'anarquia general.

Un bon dia, un dia d'encerts d'un equip, arriba a fer entolir els aficionats. Però aquest dia ni és massa freqüent ni pot localitzar-se sempre en un camp determinat. Esporàdicament es juga d'una manera perfecta; però amb regularitat creixent, des del començament de la temporada oficial, es produeixen uns fets cada any que no són suficients per a deturar-los. La violència del joc, la duresa innecessària, la intemperança dels espectadors, l'educació deficient d'alguns dels quals qualificats protagonistes porten cada any a parlar—per sobre dels resultats dels partits—d'incidents en el públic, agressions entre jugadors i d'altres cops a l'àrbitre.

Per això, aquells vint-i-cinc anys que parlem no són res ni han estat suficients per a imposar a casa nostra una mica d'ordre i aconseguir que tot hom es comporti com a persones civilitzades.

En el que va de Campionat de Catalunya s'han produït aquestes mateixes manifestacions i s'ha iniciat el procés de la violència que voldríem veure desaparègia per sempre. Es va començar bé, es va reprendre el joc amb normalitat, però això va durar poc. De seguida es va demostrar que hi havia algú que no sabia perdre i es procurava d'una manera incorrecció pertorbar la tranquil·litat, que estem indispensable.

No ha aparegut encara el joc extraordinàriament brut, però aquestes manifestacions del període acut de la temporada no tardarà a produir-se si tot no tan l'esforç que sempre s'ha desmarcat i que tot hom s'oblida de fer. Ha aparegut, en canvi, en totes les seves variants, la causa principal de la violència: la incorrecció.

D'una manera incorrecció i perfectament inútil, els jugadors i el públic han donat lloc a diversos incidents, dels quals, alguns, però, han estat sancionats per la Federació. Dintre d'aquests en comentarem tres, que són els més típics i els primers que apareixen cada nova temporada.

En el partit Barcelona-Sabadell, els jugadors d'aquest darrer club, amb un lleuger avantatge, van dedicar-se

a la destrucció del joc contrari i propi amb tan poc encert que els va ocasionar la pèrdua del partit que guanyaven. Es van valer, per a entretenir el joc, de mitjans tan poc correctes com allunyar la pilota quan es tractava de tirar un "out", esperar que els mateixos contraris els acostessin la bola quan anava a kick i quan es tractava de tirar un "out", xutar ven els primer i desbarbaven la jugada. Aquesta manera de jugar—ja no caldrà dir-ho—és altament incorrecció i impròpia d'equips de primera categoria. Això provoca, naturalment, una reacció del públic, que es posa nerviós i arriba a insultar els jugadors; que promouen entre ells atacs i insultos.

En el partit de segons equips del Barcelona i l'Espanyol, dos jugadors de l'Espanyol: el defensa Pérez i el mig esquerra—el nom del qual no recordem—van oferir des del primer moment una completa exhibició de laus, jugades perilloses per al contrari i actituds provocatives acompanyades de posats obscens i dobles intencions de braç impròpies de persones educades. La passió pot justificar moltes coses, però és difícil comprendre que en un partit intrascendent s'arribi a aquests extrems. I com era de tènier, el públic subleuat, representat per un espectador, més decidit i més inconscient que els altres, saltar va quedar a terra de resultes del cop de peu amb que el va rebre Pérez, i amb aquest motiu van saltar al camp fins a dos mil espectadors, aproximant la total absència de força armada. No es destruïren que això es produís, perquè sense la por d'haver de correr empaitat per un guàrdia molta gent seria capaç de saltar. Com es demostra que entre el públic hi ha gent disposada sempre a prendre's la justícia per la seva mà si no hi ha cap perill de rebre.

El tercer cas és doble. Ens referim a l'actitud de l'àrbitre que dirigia aquest encontre de segons equips i que amb la seva manca de tacte, d'energia i amb una gran dosi d'ignorància va ésser el principal causant dels fets, que després la Federació, per mediació del seu organisme, ha sancionat. Cal dir que la sanció és molt rigorosa pel que fa referència a dos jugadors del Barcelona (una suspensió de sis mesos) i benévola amb el jugador d'Espanyol. El fall va causar una gran sorpresa a tot hom, perquè a l'àrbitre se li feia una senzilla amonestació, i calia haver presentat les seves incomprendibles errades i les seves absurdes decisions per a trobar que una amonestació era una cosa despatxada que no anava enlloc.

Desistirem que ni les causes ni els fets es tornessin a repetir i que mai més no haguessim de parlar d'aquest tema que d'un any per l'altre es va repetint amb una constància que no diu gaire al nostre favor.

S. O. S.

Boxa

De la vetllada de demà a base del matx Miller-Gironès

L'expectació per a la vetllada de demà, dimecres, a l'Olympia, segueix creixent. Durant tot el dia d'ahir es formaren cues a les taquilles de l'Olympia, darrere fileres d'esportistes que no es volien deixar perdre l'oportunitat de presenciar un encontre en el qual, esta fora de dubte que Gironès i les haurà amb el més temible adversari que li ha estat oposat fins ara.

En el programa d'aquesta nit, a més de la vetllada de demà, s'ha programat també el matx de boxa entre Martínez de Alfara i el mig fort, francès, i Ortega, campió d'Espanya, el pes mitjà, al terrassenc Ferrer.

Rugby

La darrera jornada de la Copa Tardor

La U. E. Santboiana, brillant vencedora

Continuant l'interès de la darrera jornada d'aquest torneig es limita a l'encontre que disputaren el Joventut i el Cornellà, encontre que d'adjudicar-se al darrer actor va guanyant el segon lloc del torneig al F. C. Barcelona. Va triomfar, però, el Joventut, motivant aquesta victòria la perspectiva que el Joventut que manca disputar entre el Barcelona i el Joventut, avoicel·li la categoria de solament, en ésser decidit en l'eliminació de l'element segon lloc.

L'encontre en qüestió no fou pas ni tan interessant ni tan important com feia suposar la respectiva classificació. Si la victòria es decidia pel Joventut, no fou pas perquè aquest equip revelés novades convincents actuacions, car féu una melindre exhibició de joc, fàcilment, sense d'ing, per l'actuació del contrari, forçat de debilitat per les incursions de nombrosos reserves. En conjunt, la partida, doncs, defraudà bon xic, podent considerar el resultat que assenyalava el marcador al final de la dita partida com a fidel reflex del seu desenrotllament.

L'altre encontre, el que havia de reanar el darrer triomf als camions de Catalunya i brillants vencedors del Torneig, no pogué celebrar-se, per tant que el R. U. C. no reüní al terreny

REGUR

CLASSIFICACIO

J. G. E. P. F. C. P.

Santboiana	5	5	—	42	13	15
Barcelona	4	3	—	13	45	10
Joventut	4	3	—	13	49	10
Cornellà	4	1	—	3	30	6
Albinyà	5	1	—	4	21	0
B. U. C.	4	—	—	4	14	0

FRONTÓ NOVELTATS

Avui dimarts, tarda, a les 4:

CHUQUITO BILBAO - VILLANO

contra

AZURMENDI - LEJONA

Nit, a les 10:15:

QUINTANA IV - QUINTANA III

contra

SOLOZABAL - JAUREGUI

Detalls per cartells

Ciclisme

El Campionat d'Espanya de velocitat. — Josep Nicolau, campió d'enguany

Dimecres, al velòdrom del Tirador, de Palma de Mallorca, amb un ple abast, es disputà la final del campionat d'Espanya de velocitat.

Va vèncer el mallorquí Nicolau.

Després de disputar-se el títol es va correr una americana de dues hores per equips. Vencé l'equip Nicolau-Bachero. A una volta, Canardo-Cebria. A dues voltes, Taverner-Pou, Planes-Valent. Llopard-Cebria, Vicenc-Gubert, a tres voltes Santàncel-Oliver.

SANXO VENCEDOR EN EL CIRCUIT DE LA DEVEGA DE GIRONA

A Girona s'ha corregut la cursa ciclista, sisè circuit, a la Devesa, que comprèn un total de 62 quilòmetres. Prengueren la sortida onze corredors i la cursa va resultar molt interessant.

La classificació ha estat la següent: 1. Sancho, en 1 h. i 56 m.

En una hora i 59 minuts, es classificaren Viader, Bellinas, Destrioux i Ros.

El Campionat de Catalunya de futbol

El Barcelona, a Sabadell, sofrí la primera derrota: L'Espanyol i el Júpiter, vencedors del Badalona i el Girona

NOTES CURTES

El descans dominical de la pluja i el mal temps van permetre que major tranquil·litat atmosfèrica presidís el partit

